

Lostrita de Vasile Voiculescu - referat

"Surpriza a fost si mai mare cand au aparut Povestirile - mentioneaza E. Simion -, mai intai intr-o editie in doua volume (1966), prefatata de un important studiu al lui Vladimir Streinu, apoi cu un sumar sporit, in "Biblioteca pentru toti" (Minerva, 1972).

Vladimir Streinuu incearca o clasificare a prozei lui V. Voiculescu, formală, in urmatoarele categorii: a. - anecdota simpla (Proba), b. - anecdota ilustrativ-ideologica (Fata din Java), c. - nuvela cu semnificatii privind realitatile primordiale (Pescarul Amin) si d. - basmul scurt (Lostrita)

Principala tema a prozei lui Voiculescu este moartea lumii aflate sub mister, eres, credinte arhaice - fiind invadată de civilizație.

Viziunea fantastica in proza lui V. Voiculescu aduce mari reusite, cum sunt povestirile Sezon mort, Ultimul Berevoi, Lostrita etc. unde intalnim ecouri din M. Sado-veanu, L. Blaga, P. Istrati sau chiar Al. Odobescu, la noi, iar din literatura universala pot fi citati E. Poe, E. Hemingway sau Gogol.

Povestirea Lostrita a aparut in volumul Iubire magica in anul 1966. Ne aflam intr-o lume fabuloasa, imaginata de scriitor, salbatica, plina de vitalitate, cu eroi aflati sub semnul magiei, arhetipi usor de gasit in timpi si spatii apartinand trecutului indepartat.

Subiectul povestirii este astfel rezumat de E. Simion: "Un flacau de pe Bistrita, Aliman, se indragosteste de o lostrita care nalucesc prin bulboane. Vrajit, flacaul tanjeste, se topeste ca de boala si, dupa ce reuseste odata s-o prinda, o scapa, pastrand in carne "o dezmiardare, ca un gust de departe".

Exasperat, merge la un vraci si vraciul ii da o lostrita lucrata in lemn (tema dublului). Pusa in apa, papusa produce minuni: apa Bistritei vine mare si, provocand inundatii, aduce de sus de la munte o pluta pe care se afla o fata care nu stie cum o cheama, un fel de salbatica picata intr-o comunitate omeneasca. Intre Aliman si frumoasa salbatica izbucneste o mare dragoste, intrerupta de aparitia mamei, o vrajitoare de pe Bistrita de sus, despre care, iarasi, nimeni nu stie nimic.

Bistriteanca sopteste fetei vorbe adormitoare si, in transa hipnotica, fata si mama pleaca, lasand pe flacau intristat. O pamanteanca din sat pune ochii pe el si, cum treburile merg repede, se hotaraste nunta. In ziua cununiei, un baietas aduce vestea ca a reaparut lostrita si Aliman, trezit dintr-un somn ciudat, vrea s-o prinda si s-o manance la nunta lui. Apa este mare si, ispitit de lostrita care-l priveste fix in ochi, flacaul se afunda in bulboana si dispare".

Deci, atmosfera povestirii este de basm, de aici necesitatea folosirii de catre scriitor a mijloacelor specifice acestui gen in care fabulosul este prezent.

Daca intre real si supranatural exista o intrepatrundere, se pot surprinde momente distincte pentru a ilustra afirmatia: lostrita nu e decat un peste, dar povestea de dragoste a pescarului ne trimite la

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

mitul Sirenei sau al Ondinei. Finalul nu scoate in evidenta adevarul, ci ne lasa in lumea basmului, unde stima apelor se afla in imparatia ei.